

det vilde have for Folf paa Landet virkelig at gjøre en ſaadan Selvangivelse. (Afbrydelse.) Ja, mine Herrer, det er dog Tilfældet, at Nogle med ſtor Eſthre og med et Slags beængſtet Samvittighed have udtalt ſig derom, idet de have havt en Føleſe af, at de ikke kunde gjøre dette med en ſaa fri Samvittighed, ſom de fandt det nødvendigt, for at der overhovedet ſkulde kunne finde Selvangivelse Sted. Forudſat, at jeg alſaa ikke er iſtand til at overbevise Thinget om, at det er det Rette nu ikke at drive Striden om enten Contingentſyſtemet eller Procentſyſtemet videre, end den er, maa jeg anſee det for rigtigt, at man retablerer Forſlaget til, hvad der vedtoges ved 2den Behandling, og ikke til, hvad der vedtoges ved 3die Behandling.

Der er dog en Bemærkning, ſom jeg endnu ønsker at fremføre, og det er, at, hvor overbeviiſt jeg end er om, at Procentſyſtemet maa komme frem ved en blivende Indkomſtſkat, og at det ikke kan sættes i værk uden igjennem dette Apparat af Regjeringscommiſſairer o. ſ. v., ſaa er jeg ligesaa overbeviiſt om, at her, hvor der er Spørgsmaal om kun at benytte det een eneſte Gang, ligger der ikke den allerſjæneſte bedre Garanti for et retfærdigere og paalideligere Reſultat af diſſe Mænds Virkſomhed i Procentſyſtemet, end der ligger i Contingentſyſtemet. De ſkulde have en vis Tid til at ordne ſig ind i diſſe Forhold, til at ſtaffe ſig de Kundſkaber, ſom de ikke have og ikke kunne have, og lad mig tilføje, mine Herrer! Tiden rykker os ſaa nær, ſaa det bliver vanſkeligt, ikke blot for Regjeringen at træffe de fornødne Foranſtaltninger, men ogsaa for diſſe Mænd at sætte ſig behørigt ind i Sagen, ſaa behørigt, ſom nødvendigt er, for at de kunne røgte deres Hverv med Indſigt og Ohygighed. — Der er ſtillet et Par Underændringsforſlag til Udvalgets Fleertals Ændringsforſlag, ſom jeg ſkal tillade mig at omtale med et Par Ord. Der er forſt det Forſlag, ſom er ſtillet af 6 ærede Medlemmer til § 6, ſom gaaer ud paa, at der forlods ſkulde fradrages et viſt Beløb fra alle Indtægter. Dette Forſlag er kun ſtillet til Udvalgets Fleertals Ændringsforſlag, ſom gaaer ud paa et Procentſyſtem. Jeg kan ikke beſe den Betragtning, ſom det ærede Med-

lem, der er Ordfører for Forſlagsſtillerne, gjorde gjældende, at det i ſinanciell Henſeende ikke vilde have nogen særdeles Betydning, idet jeg holder mig overbeviiſt om, at det vil have en overordentlig ſtor ſinanciell Betydning, forſaa- vidt det beſtemmer, at der i enhver Indtægt, der overhovedet kan beſtattes, ſkal ſtee et ſaadant Afdrag. Jeg kan ikke modtage et Forſlag af denne Beſtaffenhed, der ikke ſiger mig Andet, end at jeg ſaaer meget Mindre, i alt Fald en Deel Mindre end det Mindſte, ſom jeg allerede paa Sagens tidligere Stadier har ladet mig drive ned til. Men foruden dette finder jeg, at der kan indvendes Adſtilligt imod Forſlaget, og navnlig ſkal jeg henlede Opmærkſomheden paa, at det efter min Mening, iſær paa de lavere Stadier, medfører for ſtore Spring mellem de ſmaa Indtægter, et Spring, der ikke kan være mindre end 50 Rd., eſtersom Beſtemmelsen gaaer ud fra, at kun 50 Rd. regnes med. Reſultatet vil alſaa kunne komme til at ſtaa netop ſaaledes, ſom det ærede Medlem ved at nævne Satten 600 Rd. betegnede, at der af 600 Rd. kan komme til at blive betalt dobbelt ſaa Meget ſom af 300 Rd. Efter dette Forſlag kan der komme ſaadanne Ting frem, ſom at af Folf, hvis Indtægter maaſkee ikke differere 25 Rd., kan den Ene være fri, og den Anden komme til at betale fuld Skat af ſin Indtægt; men i hvert Fald er det efter min Mening ikke praktiſt eller ſikket til at ſtaffe Skatten Indgang i Befolkningen, at ſtulle ſaa ſtore Spring mellem de Indtægter, med Henſyn til hvilke man dog maa ſige, ſom et Fællesmærke paa dem alle, at de trænge til at behandles med ſtørre Moderation end de høie. Men den Betragtning, ſom jeg tilſtaaer heller ikke jeg havde ventet af det ærede Medlem, og hvis Fremkomſt ogsaa jeg beklager, Betragtningen om Forholdet mellem den Formuende og Uformuende, forekommer mig at maatte føre netop til at vælge en anden Vej, end det ærede Medlem har valgt, nemlig til at vælge den, at blive ſtaaende der, hvor man maa erkjende, at et Fradrag ikke er nødvendigt. At Toldbeſtættningen er, ſom den er, ligger ganſke afgjort ikke deri, at Toldlovgivningen ønsker at beſlatte de mindre Formuende mere end de Formuende — dette ſynes jeg, at det ærede Medlem maatte være